

متن پرسش

سلام: استاد سوالی جدی خدمتتان داشتم و پس از بررسی های بسیاری این مطلب را خدمتتان عرض می کنم. بنده چند وقتی است که فکر کردنم زیاد شده است. یعنی می توانم بگویم مدام در حال فکر کردن هستم و انگار فکر کردن با جانم یکی شده است. بعضی وقت ها همینطور افکاری می آید (همه اش هم بحمدالله در مورد دین و خدا قرآن و پاسخ به شبهات و... است) و می گذرد و بنده سریع یادداشتش می کنم. بعضی وقت ها که نمی توانم یادداشت کنم دیگر به یاد نمی آورم. ولی در بسیاری موارد این افکارم یک چیز نو می باشد از وجه دین. و این خیلی جالب است برایم. ولی خودم احساس می کنم شدتش کم است. یعنی. این اقل قضیه است که برایم پیش آمده. حال سوالاتی در این مورد داشتم: ۱. این حالت طبیعی است یا خیر؟ ۲. می توانیم این قضیه را یک نحوه ضعیف و نازل اشراق علمی بدانیم و به این قضیه خوشحال باشیم؟ ۳. برای تقویت همین قضیه چه کنیم؟ تدبر در قرآن بهتر معنا می دهد؟ ممنونم استاد. التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در این مسیر، این حالت یک موضوع طبیعی است و باید از آن استقبال کرد و اگر هم آن حالات را یادداشت کنید، بد نیست. برای تقویتش کار خاصی نباید انجام دهید. عمده آن است که با دوری از کینه به افراد و پرحرفی و آرزوهای بلند، نگهبان این حالت باشیم. موفق باشید